

### [Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

laan træder i Kraft samtidig med Ikrafttræden af Lov om Dækning af Udgifterne til Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.“

Talen er her om de to Lovforslag, som min Kollega om et Øjeblik vil forelægge for det høje Landsting. De Beløb, der bliver at dække, hvis Forslagene udnyttes fuldt ud, andrager i direkte Tab for Statskassen rundt regnet 15 Mill. Kr. aarlig i to Aar, hvortil kan komme et Rentetab i Henhold til Konjunkturbestemmelsen angaaende Rente af Saneringslaan. Tabet bliver derfor muligvis noget større, end jeg her har nævnt. Endelig er der naturligvis en vis Risiko ved Udlaanene, som placeres paa et Sted, der ikke kan siges at være helt sikkert.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med betydeligt Flertal, og jeg haaber, at man her i Landstinget vil finde det forsvarligt og rigtigt at tiltræde dette Forslag, som sikkert vil være af overordentlig stor Betydning for Tusinder af Landmænd. I Haabet herom anbefaler jeg Forslaget til en hurtig og meget velvillig Behandling.

**Finansministeren (H. P. Hansen):** Det paa Dagsordenen opførte Forslag om Dækning af Udgifter til Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld giver mig ikke Anledning til mange Ord, efter at Landbrugsministeren saa udførligt har omtalt Lovforslaget om Gældssanering. Oprindeligt var det Tanken at paaligne Indehaverne af de større Indtægter og Formuer en Laaneydelse paa i alt 100 Mill. Kr., mod at Staten forrentede og tilbagebetalte dette Beløb. Nu foreslaas det, at Kreditorerne overtager Laanen, og Udgiften for Staten vil derfor blive nogle kontante Tilskud i den Tid, hvori Afviklingen foregaar. Det vil navnlig ske i de første Aar, men i hele Perioden maa der regnes med et Rentetab, idet der sikres Obligationsejerne en Rente af 4 pCt., medens den Rente, Laantagerne skal yde, bliver svingende i Forhold til Konjunkturerne. Endelig maa man regne med, at Administrationen af et saa stort Laaneforetagende, som der her er Tale om, vil medføre en Del Udgifter. Hvor stor den aarlige Udgift bliver, kan selvfølgelig ikke angives nøjagtigt, men jeg tror, alle er enige om, at Staten til enhver Tid maa have Dækning for disse Udgifter, og da Afdragsperioden er 50 Aar eller saa, vil det være rimeligt, at man sikrer de kommende Statsforvaltere, at de har de nødvendige Indtægter til Dækning af Udgifterne.

Det foreslaas derfor, at der gives Fi-

nansministeren Bemyndigelse til hvert Aar at forhøje Indkomstskatten i det Omfang, som det viser sig paakrævet. Naar først Gældsordningen fuldt ud er traadt i Kraft og der kun bliver Rentetabet og de mulige Tab, der — som af Landbrugsministeren nævnt — kan komme, da det jo ikke er en helt sikker Plads, disse Laan faar, vil jeg dog gaa ud fra, at det kun bliver faa Millioner, der maa udskrives. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Lovforslaget om en overordentlig Indkomstskat til Staten, som ligeledes er vedtaget af et Flertal i Folketinget, gaar ud paa, at der i 2 Aar udskrives en Merindkomstskat paa Personer, hvis skattepligtige Indtægt er 10 000 Kr. eller derover, ligesom skattepligtige Selskaber og Foreninger kommer ind under Lovforslagets Bestemmelser. Hvad denne Merindkomstskat angaar, skal jeg anføre, at skattepligtige Personer, der for Skatteaarene 1936—37 og 1937—38 eller for et af disse Aar har en skattepligtig Indtægt paa mindst 10 000 Kr., skal udrede en Merindkomstskat af det Beløb, hvormed den skattepligtige Indkomst for det paagældende Aar overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indtægter i Skatteaarene 1931—32, 1932—33 og 1933—34. Den saaledes udfundne Merindkomst beskattes efter en stigende Skala med fra 1 til 30 pCt., men denne sidste, uægtelig noget høje, Procentsats naas først, naar Indtægten er 1 Mill. Kr., saa det vil jo ikke blive mange ærede Medborgere, der rammes af denne Bestemmelse. Skattepligtige Selskaber og Foreninger, hvis indbetalte Aktiekapital eller Andelskapital er 50 000 Kr. eller derover, svarer Merindkomstskat, saafremt den skattepligtige Indkomst udgør mindst 4 pCt. af den indbetalte Aktiekapital eller Andelskapital og denne Indkomstprocent overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Procenter for de tidligere nævnte Skatteaar. Skatten svares med fra 10 til 30 pCt. af Merindkomsten. Det er selvfølgelig ganske umuligt at angive, hvor stort et Beløb denne Skat vil indbringe, men den er anslaaet til at give 7—8 Mill. Kr. aarlig i hvert af de 2 Aar.

Man har dog anset det for urimeligt, at Folk med meget store faste Indtægter gik fri for en ekstra Beskatning til de Formaal, der her er Tale om, medens Folk, der for det enkelte Aar havde en Indtægt paa 10 000—20 000 Kr. og ikke havde haft saa stor en Indtægt tidligere, kom til at udrede en Merindkomstskat. For at raade Bod derpaa og for at faa tilstrækkelig